

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobó se v tiskarni in pri g. Novak-u na volikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vrstice, če se nastane enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nekaj iz Celjske okolice.

Kakor znano, prišla je občina Celjska okolica, katera je bila nekaj let v nemčurskih rokah, po dolгих, ljutih borbah v roke poštenih narodnjakov. Akoravno so nasprotniki poskusili vse mogoče, da bi se vzdržali na krmilu, vendar je bilo vse zastoj. Meseca avgusta pr. leta morali so pobrati nemčurji kopita ter prepustiti gospodarstvo možem, kateri so bili za to postavno poklicani. Le-ti so vzeli v roke, močno zadolženo občino in poslopja v jako slabem stanu, tako da bode treba prav varčno gospodariti, da se poplača dolg in izdati tudi marsikateri goldinar za popravila pri zanemarnjenih občinskih hišah. Kljub temu prihranilo se je, kakor letni račun kaže, lansko leto 707 fl. 37 kr. — presežek, kakor se pri tej občini do sedaj še nikoli ni dosegel.

Da bodo občani Celjske okolice morali hoditi bosi, ali vsaj nositi opanke, če bodo volili v občinski odbor Slovence, kakor so nemčurji ob času volitev prerokovali in strašili volilce, to se tedaj ni izpolnilo; res pa je, da se sedaj bolje gospodariti, akoravno je potreba pri poslopih mnogo opravil. Celjski nemčurji so mislili, da brez njih občina Celjska okolica ne bode mogla izhajati ter da so le oni poklicani biti kmetom za varuhe; če to mislijo, pa se pač jako motijo.

V okolici imamo lepo število zavednih kmetov, katerim je varuštvu Celjskih nemčurjev, kakor ošabno obnašanje prejšnjega tajnika Hofmanna in njegovih pristašev že davno presevalo. Ako vprašamo sedaj občane v tem obziru, izrekli se bodo gotovo jako pohvalno; nobenega ni, da bi se v občinski pisarni nad strankami kregal in jim dajal nespodobne priimke, kakor se je to prej godilo; s strankami ravna se marveč lepo ter se jim postreže, kar in kolikor se mogoče. To in tako je prav; kajti kmetje so plačniki za vse občinske potrebe; pravico imajo tedaj zahtevati, da se ravna ž njimi lepo ter

vstreže njih zahtevam. Da so nemčurji potisnjeni čisto v kot, to jim seveda ni prav; hočejo imeti nove volitve, akoravno je novi župan nastopil še le meseca avgusta pr. l. svojo službo, ker upajo, da bodo spet prišli na krmilo; pa zavednost in značajnost naših kmetov nam je porok, da se ta želja nemčurjem ne bode nikoli več izpolnila.

Ob priliki volitve volilnih mož za letošnjo državnozborsko volitev pokazala se je ta zavednost najbolj. Brez posebne agitacije prišlo je 80 (osemdeset) zavednih kmetov, najboljših posestnikov na volišče, kateri so izvolili enoglasno sedem narodnih volilnih možev. Omeniti je tukaj, da je bilo med temi volilci tudi nekaj takih, kateri so vlekli prej z nemčurji; a prišli so do prepričanja, da niso bili na pravi poti in pridružili so se sedaj rajši nam. Slava jim! V občini, kjer je toliko zavednih mož, pač ni ugodnih tal za nemčurske laži in nakane. Laž ima kratek rep in kdor si pomaga z lažjo, ta se ne more dolgo vzdržati.

Mi se tedaj nikakor ne bojimo novih volitev, ker smo prepričani, da imamo na naši strani tako lepo število značajnih mož, katerih raznovrstne laži Celjskih nemčurjev ne bodo zmotile. Zategadel pa svetujemo Mathes-ovemu hlapcu v Celju, nekemu Druškoviču, kateri pri vsaki priložnosti mirne okoličane z novimi volitvami straši, da naj rajši gleda na svoj poklic ter pazi na to, da ne bode znani oštir na Šmiklavskem hribu točil vina brez vžitinskega davka.

Pri tej priliki moramo omeniti tudi dopis v Celjski „vahterici“, v katerem neki Celjan občespoštovanega g. dr. Serneca nesramno napada in mu očita, da je le on kriv, da se je odpustil prejšnji obč. tajnik Hofmann. Temu dopisunu pač niso znane razmere, vladajoče za časa Hofmanna v Celjski okolici, še manj pa zmožnosti tega junaka. Resnica je, da se je že dolgo preje govorilo, da bode moral Hofmann popustiti službo, ker ni zmožen uradovanja,

kar lahko potrdi samo en pogled v pisma in bukve, katere je on pisal; a prejšnji obč. odbor si ni vedel pomagati, ker je mislil, da bode Hofmann, če se odpusti, zahteval penzijo, akoravno ni imel do te nikakoršnje pravice. Ne g. dr. Sernee, ampak celi občinski odbor je v svoji seji dne 17. avgusta pr. l. sklenil, da se odpove služba Hofmannu, ker se je videlo, da ne more opravljati te službe sam, temveč bi moral imeti še enega pomočnika in ker je, kakor je splošno znano, s strankami grdo ravnal. To in edino to je resnica, gori omenjeno očitaje Celjskega dopisuna pa je gola laž ter se notira kot taka k drugim lažem Celjskih nemčurjev, s katerimi si hočejo vedno pomagati in s katerimi mečejo svojim somišljenikom pesek v oči.

m.

Pobirki iz drž. volitev.

IV. Ljubo nam ni, toda odpreti moramo tudi še črno knjigo in v njej najdemo take imena iz okraja levi breg Drave: Fr. Baumann iz Št. Kunigunde, Arnold Damian iz Št. Jurija na Pesnici, Kaspar Dreisiebner iz Špičnika, Pavel Doppler iz Št. Jurija na P., Jožef Fauland iz Krčevine, Jožef Ferk in J. Ferlinc iz Svičine, Jožef Hoisel iz Janžibrega, Janez Kramberger iz Razpoke Frice Lach iz Selnice na Dr., Anton Lavrenčič na Slemenu, Peter Lipp v Kamnici, Alojzij Lopič v Leitersbergu, Jožef Marinšek v Krčevini, Alojzij Marčič na Slemenu, Anton Nameznik na Valci, France Nekrepp iz Razpoke, Fr. Neubauer iz Selnice na Dr., Janez Pircher iz Leitersberga, Jože Posch iz Kamnice, Fr. Purgaj iz Leitersberga, Lad. pl. Rabcievčič iz G. Št. Kunigunde, Val. Rajšp iz Traguča, Jakob Rojs iz Rančijvrha, Fr. Rošker iz Kamnice, Jože Srnec iz Janžibrega, Šima Srnko z Valca, Miha Theichmeister iz Leitersberga, Karl Treiber iz Št. Jurija na P., Jurij Černe v Suškem dolu, Karol Ursig v Razpoki, Fr. Večernik in Jože Wiesthaler iz Brestenice.

Z desnega brega Drave štrle nam nasproti imena: France Črne iz Razvanja, Mat. Falež iz Slivnice, Štefan Fašnik in Ferd. Gassner iz Št. Lovrenca na kor. žel., Miha Grašič iz Pivole, Janez Hrgot iz Sp. Hoč, Jože Ilgo iz Kot, Fr. Kaiser iz Pekar, Šima Klinc iz Činžata, Anton Lešnik iz Radvanja, Janez Mavrič iz Rotnega vrha, Rud. Millemouth iz Št. Lovrenca na kor. žel., Jože Petz v Studencih, Martin Pukelj iz Razvanja, Janez Reibenschuh s Pobrežja, Jaka Riečnik iz Rotnega vrha, Jože Rot iz Radvanja, Peter Rots Pobrežja, Mart. Schlamberger iz Zrkovec, Matija Stancer iz Studencev, Janez Visočnik s Pohorja, Jarnej

Vreznar iz Slivnice in Janez Vreznar iz Bohove. To so vam torej, Slovenci, možje drug za drugim vredni, da jim pokažete, kedar kje pride do nove volitve, svoje zobe, sicer pa dajo vas in vaša otroke tujcu pod peto.

Toliko lepše pa se svetijo imena gg. volilcev iz okraja Sl. Bistrice v zlati knjigi: A. Babšek iz Pečke, Jakob Brglez iz Statemberga, Jurij Črnoga od sv. Ane, Jožef Detiček iz Poličan št. 7, Jožef Detiček iz Poličan štev. 27, Jarnej Dužaj s Htinja, Jarnej Gričnik iz Ritoznaja, Simon Hrastnik iz Sp. Polskave, Jurij Jernejšek iz Pretrež, Marko Juršič iz Sp. Nove vasi, Matej Kapun iz Črešnjevca, Jožef Koropec iz Studenic, Jožef Kos iz Lešije vasi, M. Lendovšek iz Makol, Štef. Lepej iz Dežna, Jožef Lubanšek iz Freiheima, Simon Lumežnik iz Kalš, France Mlakar iz Hošnice, Matija Motaln iz Smečnega, Martin Novak iz Dežna, Vrbanc Vgrinc iz Modraž, Vinc. Vozel iz Kolbrka, France Papež iz Vrhelj, Blaž Pliberšek iz Ciglenice, Blaž Tobijas iz Krotnice, Ferdo Pogorelec iz Pokoš, Anton Pohorec iz Pečke, Andrej Pohleven iz Stopnega, France Poljanec iz Stanovskega, Jožef Robar iz Gabernika, Valent Zagadin iz Vrhelj, Jožef Šega iz Htinja, Blaž Slatinšek iz Hrastovca, Jožef Smogavec iz Htinja, Peter Soršak iz Vrhelj, Janez Strehar od sv. Martina na Pohorji, Franc Vantur iz Statemberga, Jakob Vehovar iz Sp. Ložnice, Matija Brdник iz Osla, Jurij Virt iz Pirkove, Anton Bezjak iz Črešnjevca in Jurij Žnidar iz Laporja.

Nasproti tem vse hvale vrednim slov. možem, čijih imena bodo pri slov. ljudstvu v časti, dokler ostane zavedno in slovensko, nasproti tem, pravimo, pa stojé v črni knjigi take imena: Lovre Ačko iz Vojtine, Jožef Baumann iz Pekla, Jožef Hojnik iz Gornje Polskave, Jožef Korošec od sv. Martina na Pohorji, Jakob Pernat iz Šmieberka, Miha Petek iz Bukovca, Boštjan Schwentmayer iz Sp. Polskave, Franc Stopar iz Gornje Bistrice, Štefan Trglec iz Šentovca, Gašpar Tomažič iz Gornje Bistrice, in Rihard Cizel iz Gornje Polskave.

Da je izmed teh znani glasun Baumann v Peklu pa železniški oštir Schwentmayer na Pragarskem nasprotnik, temu se ne čudimo, kajti zadnji je Nemec, prvi pa ima ime Nemca, ali kako pridejo slov. kmetje do časti črne knjige, kako posebno ti od sv. Martina na slov. Pohorji? O Gorenji Polskava pa ne govorimo radi, kajti tam še cvete nemškutarija, kakor težko kje drugje v tem okraju. No, da so iz hudobnosti tam nemškutarje, tega vendar nečemo reči, raji mislimo, da je tam še svet zabiti z deskami — nevednosti in vsled nje — nekršćanke ošabnosti. Upajmo, da še prisije tudi